

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2005. február 15. *

A C-13/03. P. sz. ügyben,

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: M. Petite, A. Whelan és P. Hellström, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

fellebbezőnek

a Bíróság EK-alapokmányának 49. cikke alapján 2003. január 8-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

a **Tetra Laval BV** (székhelye: Amszterdam [Hollandia], képviselik: A. Vandencastele, D. Waelbroeck és M. Johnsson ügyvédek, valamint A. Weitbrecht és S. Völcker Rechtsanwälte),

felperes az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: angol.

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: P. Jann az első tanács elnöke, elnökként eljáró bíró, C. W. A. Timmermans, A. Rosas (előadó) tanácselnökök, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr és J. N. Cunha Rodrigues, bírák,

főtanácsnok: A. Tizzano,
hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2004. január 27-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2004. május 25-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében az Európai Közösségek Bizottsága az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróság T-80/02. sz., Tetra Laval kontra Bizottság ügyben 2002. október 25-én hozott ítéletének (EBHT 2002., II-4519. o., a továbbiakban: a megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amely megsemmisítette a 4064/89/EGK tanácsi

rendelet 8. cikkének (4) bekezdése szerinti, a hatékony verseny feltételeinek helyreállítását célzó intézkedésekről szóló, COMP/M. 2416. sz., Tetra Laval/Sidel ügyben 2002. január 30-án hozott 2004/103/EK bizottsági határozatot (HL 2004. L 38., 1. o., a továbbiakban: a szétválasztásra kötelező határozat).

A 4064/89/EGK rendelet

- 2 Az 1997. június 30-i 1310/97/EK tanácsi rendelettel (HL L 180., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 164. o.) módosított, a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 4064/89/EGK tanácsi rendelet (HL L 395., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 31. o.; helyesbítése: HL 1990. L 257., 13. o.; a továbbiakban: a rendelet) 8. cikkének (3) és (4) bekezdése a következőket írja elő:

„(3) Ha a Bizottság megállapítja, hogy valamely összefonódás megfelel a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek, határozatot hoz, amelyben az összefonódást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánítja.

(4) Amennyiben az összefonódást már megvalósították, a Bizottság a (3) bekezdésben foglaltak szerinti határozattal vagy egy külön határozattal előírhatja az egyesített vállalkozások vagy eszközök szétválasztását vagy a közös irányítás megszüntetését vagy bármilyen egyéb intézkedést, amely a hatékony verseny feltételeinek helyreállítására alkalmas lehet.”

A Bizottság határozatai

- 3 2001. október 30-án a Bizottság a COMP/M. 2416. sz., Tetra Laval/Sidel ügyben meghozta a 2004/124/EK határozatot, amely a közös piaccal és az EGT-Megállapodással összeegyeztethetetlennek nyilvánította az összefonódást (HL 2004. L 43., 13. o., a továbbiakban: a tiltó határozat).
- 4 2002. január 30-án a Bizottság elfogadta a szétválasztásra kötelező határozatot, amely a rendelet 8. cikkének (4) bekezdése alapján a hatékony verseny feltételeinek helyreállítását célzó intézkedéseket rendel el. A Tetra Laval BV (a továbbiakban: Tetra) részére 2002. február 4-én kézbesített határozat 1. cikke elrendeli a Sidel SA részvényeinek a Tetra részéről történő elidegenítését, valamint megállapítja azokat az elveket, amelyek szerint e szétválasztást meg kell valósítani.
- 5 Az Elsőfokú Bíróság hivatalához 2002. január 15-én érkezett, T-5/02. sz. alatt bejegyzett keresetlevelében a Tetra a tiltó határozat megsemmisítését kérte.
- 6 Az Elsőfokú Bíróság hivatalához 2002. március 19-én a Tetra egy második keresetet nyújtott be, amely a szétválasztásra kötelező határozat megsemmisítésére irányult.

- 7 Az Elsőfokú Bíróság a T-5/02. sz., Tetra Laval kontra Bizottság ügyben 2002. november 25-én hozott ítéletével (EBHT 2002., II-4381. o., a továbbiakban: a T-5/02. sz. ügyben hozott ítélet) megsemmisítette a tiltó határozatot.
- 8 A megtámadott ítélettel az Elsőfokú Bíróság megsemmisítette a szétválasztásra kötelező határozatot.

A megtámadott ítélet

- 9 A megtámadott ítélet 36–43. pontjában az Elsőfokú Bíróság a következőképpen határozott:

„36 Az Elsőfokú Bíróság először is megállapítja, hogy a rendelet rendszeréből és különösen 16. preambulumbekzdéséből az következik, hogy a 8. cikk (4) bekezdésének célja a Bizottságot felhatalmazni minden olyan határozat meghozatalára, amely szükséges a hatékony verseny feltételeinek helyreállításához. Mivel ezen ügyben az összefonódást a rendelet 7. cikkének (3) bekezdése alkalmazásával hajtották végre, az ezen ügyletben érintett vállalkozások szétválasztása az összefonódásnak a közös piaccal való összeegyeztethetetlenségét kimondó határozat logikus következménye.

- 37 Mindazonáltal a szétválasztást kimondó határozatnak az összefonódásnak a közös piaccal való összeegyeztethetlenségét kimondó határozat elfogadása után történő elfogadása ez utóbbi határozat érvényességét feltételezi. Mivel a rendelet 8. cikkének (4) bekezdése alapján hozott, szétválasztásra kötelező határozat célja az összeegyeztethetetlen összefonódás által akadályozott hatékony verseny feltételeinek helyreállítása, egyértelmű, hogy érvényessége az összefonódást megtiltó határozat érvényességétől függ, és így az utóbbi megsemmisítése megfosztja jogalapjától.
- 38 E következtetést alátámasztja az a tény, hogy a rendelet 8. cikkének (4) bekezdése szerint az összefonódással szerzett részesedés elidegenítése a 8. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott tiltó határozat keretében is elrendelhető.
- 39 Ezen túlmenően a Bizottságnak az Asteris-ítéletre (a Bíróságnak a 97/86., 193/86., 99/86. és 215/86. sz., Asteris és társai kontra Bizottság ügyben 1988. április 26-án hozott ítélete [EBHT 1988., 2181. o., 30. és 32. pont], a továbbiakban: az Asteris-ítélet) való hivatkozása nem teszi kérdésessé e következtetést. Egyrészt meg kell jegyeznünk, hogy abban az ügyben a Bíróság megerősítette „a megsemmisítő ítéletek visszaható hatályát” (30. pont). Másrészt pedig az Asteris-ítélet különösen arra vonatkozott, hogy az egyértelműen meghatározott időbeli hatállyal bíró rendelet megsemmisítésének milyen hatása van a későbbi rendeletekre, amelyek tartalma ugyanaz, mint a jogellenesnek ítélt rendeleté. Azon ügy következképpen arra vonatkozik, hogy meddig terjed az EK 233. cikkében foglalt és a vitatott rendeletek elfogadásáért felelős intézményt terhelő azon kötelezettség, amely szerint az köteles megtenni az első rendeletet megsemmisítő ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.
- 40 A jelen ügy — eltérően az Asteris-ítélet alapjául szolgáló helyzettől — nem azonos tartalmú rendeleteket, hanem a korábbi tiltó határozatnak érvényt

szerző, szétválasztásra kötelező határozatot érint. Annak pusztá ténye, hogy a tiltó határozatot még nem semmisítették meg, amikor a szétválasztásra kötelező határozatot meghozták, nem foszthatja meg a visszaható hatályától azon határozat megsemmisítését, amelyet utóbb állapítottak meg.

41 Az Elsőfokú Bíróság a T-5/02. sz. ügyben hozott ítéletével megsemmisítette a tiltó határozatot [...].

42 Mivel a tiltó határozat jogellenessége a szétválasztásra kötelező határozat jogellenességéhez vezet, a szétválasztásra kötelező határozat megsemmisítése iránt benyújtott jelen kereseti kérelemnek helyt kell adni, és nem szükséges megvizsgálni a felperes által hivatkozott egyéb jogalapokat.

43 Következésképpen a szétválasztásra kötelező határozat semmis.”

A fellebbezés

- ¹⁰ A Bíróság Hivatalához 2003. január 8-án érkezett kérelmével a Bizottság az EK 225. cikk és a Bíróság alapokmánya 49. cikkének (1) bekezdése alapján fellebbezést nyújtott be a T-5/02. sz. ügyben hozott ítélet ellen.

A felek érvei

- 11 Fellebbezésének alátámasztására a jelen ügyben a Bizottság arra hivatkozik, hogy ha a T-5/02. sz. ügyben hozott ítélet ellen benyújtott fellebbezés az ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezetne, a megtámadott ítélet jogban való tévedésen alapuló feltételezésre épülne, nevezetesen arra, hogy a tiltó határozat semmis. Mivel a tiltó határozat Elsőfokú Bíróság általi megsemmisítése volt a szétválasztásra kötelező határozat megsemmisítése mögötti egyetlen indok, az előbbi határozat semmisségét kimondó ítélet hatályon kívül helyezése a fent említett ügyben az utóbbi határozat érvénytelenségét kimondó megtámadott ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezet.
- 12 Következésképpen a Bizottság azt állítja, hogy ha a T-5/02. sz. ügyben hozott ítélet elleni fellebbezésében részletesen leírt jogalapok figyelembevételével e fellebbezésnek a Bíróság helyt ad, akkor a megtámadott ítéletet hatályon kell helyezni.
- 13 A Tetra azt állítja, hogy a fellebbezés nem fogadható el. Az eljárási szabályzat 112. cikke 1. §-ának c) pontjában foglalt követelményekkel ellentétben a fellebbezés nem tartalmazza a megtámadott ítélet elleni jogalapokat és jogi érveket.
- 14 A Tetra ezzel kapcsolatban arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem azt állítja, hogy a megtámadott ítélet a közösségi jogot sérti, vagy hogy az Elsőfokú Bíróság jogban való tévedést követett el érvelésében vagy az ítélet rendelkező részében. Ellenkezőleg, a

Bizottság szerint nem a megtámadott ítélet esetén történt jogban való tévedés, hanem a T-5/02. sz. ügyben.

- 15 Másodsorban a Tetra azt állítja, hogy a fellebbezés nem megalapozott, és még ha a T-5/02. sz. ügyben hozott ítélet ellen irányuló fellebbezésnek helyt adnak is, az nem szükségképpen vezet a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezéséhez.
- 16 A Tetra elsősorban arra hivatkozik, hogy a Bizottságnak nem érdeke, hogy a Bíróság kimondja a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését. Az érdek hiánya egyrészt abból ered, hogy a szétválasztásra kötelező határozat maga is vitatható, a benne foglalt végrehajtandó intézkedések — ideértve az előírt határidőket is — a határozat meghozatalát követő események következtében idejétműlttá váltak. Másrészt pedig a Bizottság feladata, hogy — amennyiben ez szükségesnek bizonyul — olyan új határozatot hozzon a rendelet 8. cikkének (4) bekezdése alapján, amely a meglévő helyzethez igazodik.
- 17 Másodsorban e fellebbezés azon a feltételezésen alapul, hogy ha a T-5/02. sz. ügyben hozott ítélet elleni fellebbezés megalapozottnak minősülne, a Bíróság hatályon kívül helyezné a megtámadott ítéletet. Ahogyan azonban azt a Tetra hangsúlyozza, ha a Bíróság hatályon kívül helyezi az utóbbi ítéletet:
 - vagy visszautalja az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé újbóli határozathozatal céljából, és ekkor a jelen fellebbezési eljárásban a végső döntés a T-5/02. sz. ügyben az Elsőfokú Bíróság által hozandó határozat függvénye, mivel a Bíróság nem ítélkezhet az első ügyben hozandó végső döntés ismerete nélkül, ezért a Bíróságnak ezen ügyet is vissza kell utalnia az Elsőfokú Bíróság elé;

— vagy a Bíróság úgy dönt, hogy ítéletet hoz a T-5/02. sz. ügyben hozott ítélet elleni fellebbezés ügyében, azonban a Tetra úgy véli, hogy ekkor a jelen ügyet határozathozatal céljából vissza kell utalni az Elsőfokú Bíróság elé. A Tetra az utóbbi előtt több jogalapot írt le a szétválasztásra kötelező határozat megsemmisítése végett, de az Elsőfokú Bíróság csak az egyikről döntött.

18 A Bizottság válaszában arra hivatkozik, hogy a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezése iránti kérelme nem a T-5/02. sz. ügyben hozott ítélet elleni fellebbezésében felhozott érveken alapul, hanem azon a tényen, hogy ezen ítélet hatályon kívül helyezése tévessé teszi azt a feltételezést, amelyre a megtámadott ítélet épül. Mivel az ítélet nyilvánvalóan semmis jogi aktuson alapszik, e jogi aktus érvényességéhez és alkalmazhatóságához kapcsolódó, jogban való tévedésen alapul, függetlenül e semmisség okaitól, amelyek külön eljárás során állapíthatók meg. Ha a fellebbezésben ezt a jogalapot világosan megfogalmazták, az elfogadható lenne.

19 A Bizottság arra hivatkozik, válaszolván arra az érvre, miszerint a szétválasztásra kötelező határozat már nem működőképes, hogy olyan jogi aktus módosításának esetleges szükségessége, amely bizonyos határidőket ír elő, és amelynek alkalmazása peres eljárás miatt halasztódik, nem lehet indok az eljárásról való lemondásra és a megalapozott érvek elutasítására, amelyek a fellebbezés keretében e jogi aktust megsemmisítő ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezetnének. E határozat érvényességét az azon időpontban fennálló körülmények alapján kell megítélni, amikor a Bizottság azt meghozta, és ez utóbbi minden szükséges intézkedést megtesz alkalmazásának biztosítása végett, ha a fent említett bíróságok végső soron azt állapítják meg, hogy a határozatot jogszerűen hozta meg.

20 Ami a jelen fellebbezés és a T-5/02. sz. ügyben hozott ítélet elleni fellebbezés közötti kapcsolatot illeti, a Bizottság rámutat, hogy ezen ítélet hatályon kívül helyezése elegendő lenne a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezéséhez. A hatályon kívül helyezés ugyanezt a hatást érné el akkor is, ha a jelen ügyet az Elsőfokú Bíróság elé utalnák vissza, hogy az folytassa a vizsgálatot.

A Bíróság álláspontja

- 21 A Bizottság keresetlevelében előadott érvekből az következik, hogy a jelen fellebbezésnek csak akkor lenne tárgya, ha a Bizottság fellebbezésével megtámadott T-5/02. sz. ügyben hozott ítéletet a Bíróság hatályon kívül helyezte volna a C-12/03. P. sz., Bizottság kontra Tetra Laval ügyben hozott ítéletében (EBHT 2005., I-987 o.).
- 22 A Bíróság azonban ez utóbbi ítélettel elutasította a Bizottság fellebbezését, amelyet az Elsőfokú Bíróságnak a tiltó határozatot megsemmisítő ítélete ellen nyújtott be.
- 23 Következésképpen, anélkül, hogy meg kellene vizsgálni a Tetrának a jelen fellebbezés elfogadhatatlanságával kapcsolatos érveit, meg kell állapítani, hogy e fellebbezésnek nincs tárgya.

A költségekről

- 24 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 118. cikke alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, ha az eljárás okafogyottá válik, a költségekről a Bíróság szabad mérlegelése szerint határoz. A Bizottságot, mivel a jelen fellebbezésnek nincs tárgya azon oknál fogva, hogy a Bíróság a Bizottság fellebbezését a C-12/03. P. sz., Bizottság kontra Tetra Laval ügyben hozott ítéletével elutasította, és a Bizottságot kötelezte a költségek viselésére, kötelezni kell a jelen fellebbezés költségeinek viselésére is.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) A fellebbezésről nem szükséges határozni.**
- 2) Az Európai Közösségek Bizottságát kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások